

20. Meddelelse fra Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur.

Ved Statens Planteavlsudvalg.

Udsendt den 20. September 1906.

Resultater af Overvintringsforsøg med Runkelroer.

Forsøgene er i Vintrene 1903—04, 1904—05 og 1905—06 udførte paa fire Gaarde i Besser paa Samsø. Formaålet har været at bestemme, hvilken af de fire nedenfor nævnte Opbevaringsmaader der medfører det mindste Tab af Tørstof i Roebeholdningen under Opbevaringen.

1) Lagdelt Kule. Bundbredden er 8—10 Alen, Længden 12—15 Alen og Højden $2\frac{1}{2}$ Alen, Siderne er skraanende, og Kulens øverste Flade bliver derved 6—8 Alen bred og 10—13 Alen lang. Naar Roerne kules, lægges først en almindelig tagformet Kule med Længderetning i Øst og Vest, og efter at denne Kule er dækket med et tyndt Lag Jord, anbringes paa Nord-siden et 2 Alen tykt Lag Roer, som atter dækkes med et tyndt Lag Jord. Derefter fortsættes paa samme Maade med det ene Lag Roer efter det andet, indtil Kulen har faaet den ovenfor anførte Bredde. Kulens flade Overside dækkes med Tang eller lignende. Roerne i denne Kule holder sig fugtigere, og Vandfordampningen er mindre end i de andre Opbevaringsrum.

2) Jordkælder. Jorden er udgravet i 1 Alens Dybde og lagt op i en Vold ved hver Side. Bunden er $5\frac{1}{2}$ Alen bred og Bredden foroven, ved Voldenes øverste Kant, 9 Alen. I Kælderens Midte er rejst Stolper, som rager $3\frac{3}{4}$ Alen op over Bunden og bærer en Overligger, hvorpaa der er fastgjort skraatstillede Spær, som bærer den Halm, der danner Taget. Roerne ligger i et $2\frac{1}{2}$ Alen tykt Lag, og der er $\frac{1}{2}$ —1 Alen fra Overfladen af Roebeholdningen til Undersiden af Taget. Ligesom i

den lagdelte Kule er Vandfordampningen fra Roerne her forholdsvis ringe.

3) Tagformet Kule. Bundbredden er $4\frac{1}{2}$ Alen og Højden $2\frac{1}{2}$ Alen. Siderne dækkes straks ved Kulingen med et tyndt Lag Jord, undtagen langs Rygningen. Naar Frosten indtræder, dækkes hele Kulen med et tilstrækkelig tykt Lag Jord. I Efteraars- og Vintertiden holder Roerne sig passende fugtige, men naar den tørrende Foraarsvind begynder, kan Jorddækket ikke holde denne ude, Fordampningen tiltager, og Tørstofsvindet bliver forholdsvis stort i denne Periode.

4) Roehus. Længden er 20 Alen, Bredden 8—14 Alen; ved Siderne findes Cementmur i Stedet for Jorddækning, og foroven Bræddetag eller tæt Halmtag, som holder Nedbøren ude. I Gavlene findes Indkørselsporte, der lukkes med Lemme. I Modsætning til de tre andre Opbevaringsrum ligger Roerne ikke i Jorden, men ovenpaa Jorden, og stablede op i $3\frac{1}{2}$ —5 Alens Højde. Vandfordampningen fra Roerne er derfor stærkere end i de andre Opbevaringsrum.

Hovedresultater.

I alle tre Forsøgsaar har den lagdelte Kule medført det mindste Tab, og Roehuset det største. I Jordkælderen er Tørstofsvindet kun lidt større end i den lagdelte Kule. Den tagformede Kule er i den første Tid omtrent ligesaa formaalstjenlig som Jordkælderen og den lagdelte Kule, men i de to Foraarsmaaneder, fra 15. Februar til 15. April, er Tørstofsvindet større end i disse.

Roerne gav i de paagældende tre Forsøgsaar gennemsnitlig et Udbytte af 104 Centner Tørstof pr. Td. Ld. Disse, ved Nedkulingen om Efteraaret i Roefgrøden fra 1 Td. Ld. tilstedeværende 104 Centner Tørstof, vil om Foraaret

ved Opbevaring:	være formindsket til:	Svindet er altsaa:
i lagdelt Kule	92.3 Ctn. Tørstof	11.7 Ctn. Tørstof
i Jordkælder	91.6 — —	12.4 — —
i tagformet Kule	90.7 — —	13.3 — —
i Roehus	87.7 — —	16.3 — —

Den fuldstændige Beretning findes i Tidsskrift for Landbrugets Planteavl, 13. Bind, Side 339 og følg., med Supplement i 14. Bind, Side 571 og følg.